

پانزدهمین همایش ملی برنج کشور

دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری - پژوهشکده زنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان

۱-۲ اسفند ۱۳۹۱

(مغور چالش های تولید پایدار)

اثرات مقادیر سولفات روی بر غلظت نیتروژن و فسفر و پتاسیم اندام هوایی و دانه برنج رقم شیروودی

سیدحسام‌الدین حسین‌زاده^{۱*}، مرتضی مبلغی^۲، رامین صادق قول مقدم^۳، علیرضا شیخ‌اشکوری^۴، سلمان دستان^۱

۱- گروه زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

۲- گروه زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

۳- دانش آموخته اصلاح نباتات دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۴- موسسه تحقیقات مرکبات کشور

*Hesanhoseinzadeh64@yahoo.com

چکیده

محلول‌پاشی سولفات روی از جمله روش‌هایی است که ضمن تامین نیاز غذایی، به دلیل برهمکنش مثبتی که با سایر عناصر نظیر نیتروژن و پتاسیم دارد، موجب بهبود عملکرد کمی و کیفی برنج می‌شود. بدین منظور آزمایشی، با هدف ارزیابی اثرات مقادیر مختلف محلول‌پاشی سولفات روی بر مقدار عناصر نیتروژن، فسفر و پتاسیم اندام هوایی و دانه برنج رقم شیروودی، در سال ۱۳۸۸ در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با ۴ تکرار در مزرعه ایستگاه تحقیقاتی موسسه تحقیقات برنج تنکابن اجرا شد. تیمارها شامل ۵ سطح کودی (صفر، ۲، ۴، ۶ و ۸ در هزار سولفات روی کلاته) بود. کود در سه مرحله (یک ماه پس از انتقال نشا به مزرعه، بعد از گلدهی و در مرحله شیری) استفاده شد. نتایج نشان داد کلات سولفات روی اثر معنی داری ($P < 0.05$) بر نیتروژن دانه و فسفر کاه و کلش داشت. بیشترین مقدار نیتروژن دانه مربوط به محلول‌پاشی ۲ در هزار (۰/۹۳٪) و بیشترین مقدار پتاسیم در اندام هوایی ۰/۲۷۷ بود.

واژگان کلیدی: برنج، سولفات روی، غلظت عناصر

مقدمه

برنج (*Oryza sativa* L.)، بعد از گندم مهمترین محصول زراعی و غذای بیش از نیمی از مردم جهان است. سطح زیر کشت برنج بعد از گندم بوده ولی از نظر کالری تولیدی از سایر غلات بیشتر می‌باشد. استان مازندران با ۲۳۷ هزار هکتار سطح زیر کشت برنج، مقام اول را در کشور به خود اختصاص داده است. این اراضی با ۴/۵ تن شلتوک در هکتار ۴۴ درصد از کل تولید کشور را دارا می‌باشند. مهمترین مشکلی که در مصرف خاکی ریز مغذی‌ها در خاک وجود دارد تثبیت و آلودگی و سمی شدن آب و خاک می‌باشد. همچنین آبشویی نیز مشکل مهمی می‌باشد بنابراین محلول‌پاشی بهترین نتیجه را در عملکرد و افزایش غلظت دانه دارد.

اسپری برگی سولفات روی به این دلیل که باعث افزایش غلظت روی در دانه و بالطبع افزایش وزن هزار دانه و همچنین بهبود فرایند جذب سایر عناصر غذایی در گیاه و مخصوصا دانه می‌شود اهمیت بیشتری نسبت به سایر روشهای استعمال کود روی دارد *J. (2008) iang et al.*، از طریق جذب الکترواستاتیکی آن بر روی دیواره سلولی و

پانزدهمین همایش ملی برنج کشور

دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری - پژوهشکده زنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان

۱-۲ اسفند ۱۳۹۱

(محرور چالش های تولید پایدار)

سایر سطوح خارجی سلول های ریشه گیاه صورت می گیرد. این نوع جذب غیر اختصاصی بوده و مستقل از فعالیت های متابولیکی گیاه است. اما برعکس جذب فعال، به شدت انتخابی و تحت تاثیر سوخت و ساز گیاهی است. قابلیت استفاده عناصر ریز مغذی برای برنج اغلب همبستگی بالایی با مقدار کل عناصر در خاک دارد. خواص خاک مثل pH، پتانسیل اکسیداسیون و احیاء، مقدار مواد آلی، اثرات متقابل عناصر غذایی، تأثیر زیادی بر قابلیت استفاده این عناصر دارند (Forno, 1975). افزایش روی با تاثیر معنی داری که روی توسعه و رشد ریشه دارد باعث افزایش جذب عناصر غذایی از خاک می باشد و همچنین توسعه اندام های هوایی که این دو پتانسیل جذب عناصر غذایی را افزایش می دهند. افزایش مقدار نیتروژن در کاه و کلش با اضافه کردن محلول پاشی سولفات روی به دلیل افزایش فعالیت آنزیم های حیاتی می باشد (Sing et al., 2000). (Doberrman and Fairhurst, 2000). اعتقاد دارند که نقش روی در بهبود جذب سایر عناصر و همچنین افزایش معنی دار پتاسم خاک از مهمترین دلایل افزایش معنی دار پتاسیم کاه و کلش باشد (Jao et al., 2000) از تاثیر سولفات روی بر فرایند انتقال اولیه و انتقال مجدد و تاثیر آن بر هورمون های رشد و بهبود آوند آبکش در انتقال عناصر به دانه و همچنین تاثیر آن بهبود پتانسیل هیدروستاتیکی در افزایش جذب عناصر توسط دانه گزارش دادند. بنابراین هدف از اجرای این آزمایش بررسی تاثیر سولفات روی بر مقدار غلظت عناصر نیتروژن، فسفر، و پتاسیم دانه و کاه و کلش بود.

مواد و روش ها

قبل از کاشت از خاک کرت های آزمایش نمونه برداری و جهت اندازه گیری تعدادی از شاخص های خاک به آزمایشگاه آب و خاک انتقال داده شد. شاخص های اندازه گیری شامل: هدایت الکتریکی - CEC-PH - کربن آلی - مقادیر ازت - فسفر قابل جذب - پتاس قابل جذب و همچنین تعیین درصد رس، شن و سلیت جهت تعیین نوع بافت خاک بود.

جدول شماره ۱. نتایج آزمایش خاک قبل از کاشت

clay %	silt %	sand %	K(ave)pp m	P(ave)ppm	OC%	OM%	Nt%	PH Of paste	EC ds/m	SM%	Depth cm
۸۹/۴۴	۸۹/۴۴	۱۰/۲	۹۲	۳/۸۸	۳/۹۶	۶/۸۲	۰/۳۴	۷/۶۴	۰/۵۳	۲/۰۴	۰-۳۰

سایر شاخص های مورد آزمایش شامل: مواد آلی (OC%) و B.d و pH عصاره اشباع و مقدار عناصر نیتروژن و فسفر و پتاسیم و روی درون نمونه خاک بود. برای تعیین پتاسیم در اندام های هوایی نمونه ها را در محلول به نسبت دو به یک اسید نیتریک به اسید پرکلریک و مقدار غلظت آن توسط روش طیف سنجی انجام شد. همچنین نیتروژن کل و قابل جذب به روش کجالدال (Kjeldal, 1995) بدست آمد و فسفر کل و قابل جذب به روش اولسن (Olsen, 1972) اندازه گیری شد. پتاسیم کل و قابل جذب به روش استات آمونیوم نرمال خنثی به روش نور سنجی شعله ای محاسبه شد.

پانزدهمین همایش ملی برنج کشور

دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری - پژوهشکده زنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان

۱۳۹۱-۱۲ اسفند

(محرور چالش های تولید پایدار)

نتایج و بحث

اثرات سطوح مختلف سولفات روی بر درصد محتوای نیتروژن اندام‌های هوایی در سطح ۵٪ مشاهده شده است (جدول ۲). تجزیه‌های آماری نشان داد تفاوت معنی‌داری بین سطوح مختلف محلول‌پاشی و مقدار پروتئین یا نیتروژن کاه و کلش دیده می‌شود و کمترین مربوط به تیمار شاهد (محلول‌پاشی با آب مقطر) ۰/۴۶۴٪ و بیشترین ۰/۵۲۷٪ مربوط به تیمار ۲ در هزار می‌باشد (Sing et al., 1990). نتایج مشابهی را گزارش کردند. افزایش روی با تاثیر معنی-داری که روی توسعه و رشد ریشه دارد باعث افزایش جذب عناصر غذایی از خاک شده و همچنین توسعه اندام‌های هوایی نیز بهبود می‌یابد که این دو پتانسیل جذب عناصر غذایی را افزایش می‌دهند. همچنین Singh et al (2000) اظهار داشتند که افزایش مقدار نیتروژن در کاه و کلش با اضافه کردن محلول‌پاشی سولفات روی به دلیل افزایش فعالیت آنزیم‌های حیاتی می‌باشد.

جدول ۲. میانگین مربعات تاثیر محلول‌پاشی سولفات روی بر درصد نیتروژن، فسفر و پتاسیم دانه و اندام هوایی

منابع تغییرات	درجه آزادی	نیتروژن کاه و کلش	درصد نیتروژن دانه	درصد پتاسیم کاه و کلش	پتاسیم دانه	فسفر کاه و کلش	فسفر دانه
بلوک	۳	۰/۰۰۰ ^{n.s}	۰/۰۰۱ ^{n.s}	۰/۰۰۰ ^{n.s}	۰/۲۱۷ ^{n.s}	۰/۹۵۸ ^{n.s}	۰/۰۶۲ ^{n.s}
تیمار	۴	۰/۰۰۳ *	۰/۰۷۱**	۰/۰۰۳ ^{n.s}	۰/۱۱۵ ^{n.s}	۱۲/۴۱۵**	۰/۲۷۴**
خطای آزمایشی	۱۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۰۴۴	۰/۸۹۵	۰/۰۲۶
CV		۵/۶۱	۵/۹۳	۱۱/۵۳	۱۱/۶۴	۱۱/۰۳	۲۸/۳۳

همچنین نتایج جدول ۲ نشان داد افزایش معنی‌داری (۰/۱) را در مقدار نیتروژن شلتوک نسبت به تیمار شاهد ثبت شد به این ترتیب در تیمار شاهد مقدار نیتروژن دانه پس از برداشت ۰/۴۶۴٪ بود. در بهترین تیمارها از نظر عملکرد یعنی تیمار ۲ و ۳ و ۴ درصد نیتروژن به ترتیب ۰/۵۲۰٪ و ۰/۵۲۷٪ و ۰/۵۲۰٪ می‌باشد که در این صفت اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. همانطور که در جدول مشاهده می‌شود تیمار ۵ در درصد نیتروژن ۰/۴۹۷٪ یکی دیگر از نتایج ثبت شده بود. این افزایش درصد نیتروژن دانه ممکن است به دلیل تاثیر سولفات روی بر ریز مغذی‌های خاک و کمک به آن‌ها در چرخه‌های نیتروژن و آزاد کردن منابع آلی میتوان اشاره کرد (Fajeria, 2001).

نتایج جدول شماره ۲ نشان می‌دهد که تیمارهای محلول‌پاشی تاثیر معنی‌داری بر درصد پتاسیم دانه و کاه و کلش نداشته است. علاوه بر این همانطور که در جدول ۲ مشاهده شد سطوح مختلف محلول‌پاشی تاثیر معنی‌داری بر مقدار فسفر دانه و کاه کلش برنج رقم شیرودی داشته است (در سطح ۰/۱). تیمار شاهد (محلول‌پاشی با آب مقطر) با ۰/۹۸ درصد بیشترین میزان را به خود اختصاص داده و تیمار محلول‌پاشی ۸ در هزار با ۰/۷۵ درصد دارای کمترین مقدار بود. جدول ۳ مربوط به مقایسات میانگین نشان می‌دهد طی محلول‌پاشی تیمار شاهد با ۱۱/۸۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم فسفر دانه و تیمار دو در هزار با ۷/۳۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم فسفر دانه دیگر اطلاعات ثبت شده می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد با افزایش غلظت روی، کاهش تدریجی فسفر مشاهده شده است که رابطه آنتاگونیستی این دو را تأیید می‌کند یکی از نکات مهمی که در این آزمایش نمایان شد تفاوت بین محدوده کمبود و مصرف لوکس عنصر روی می‌باشد که خاک مزرعه و یا اندام‌های گیاه در طول فصل رشد باید دارای نشانه‌های کمبود عنصر روی باشد.

جدول ۳. مقایسه میانگین محلولپاشی سولفات روی بر درصد نیتروژن، فسفر و پتاسیم دانه، کاه و کلش و اندام هوایی

درصد نیتروژن کاه و کلش	درصد نیتروژن دانه	درصد فسفر کاه و کلش	درصد فسفر دانه	درصد پتاسیم دانه	درصد پتاسیم کاه کلش	
۰/۴۶۴ ^b	۰/۵۹۵ ^d	۱۱/۸۵ ^a	۰/۹۸ ^a	۱/۷۳۵ ^{ab}	۰/۲۰۵ ^b	تیمار شاهد
۰/۵۲۰ ^a	۰/۹۳۰ ^a	۸/۸۲ ^b	۰/۷۵ ^b	۱/۷۴۸ ^{ab}	۰/۲۴۰ ^{ab}	محلولپاشی ۲ در هزار
۰/۵۲۷ ^a	۰/۸۳۵ ^b	۷/۶۰ ^b	۰/۶۵ ^b	۲/۰۷۰ ^a	۰/۲۴۲ ^{ab}	محلولپاشی ۴ در هزار
۰/۵۲۰ ^a	۰/۷۷۷ ^b	۷/۷۵ ^b	۰/۵۷ ^b	۱/۶۲۵ ^b	۰/۲۴۰ ^{ab}	محلولپاشی ۶ در هزار
۰/۴۹۷ ^{ab}	۰/۶۶۷ ^c	۷/۳۵ ^b	۰/۷۵ ^b	۱/۸۷۰ ^{ab}	۰/۲۷۷ ^a	محلولپاشی ۸ در هزار

منابع

- Dobermann A, Fairhurst T. 2000. Rice: nutrient disorders & nutrient management. Dordrecht, The Netherlands, pp. 107-114
- Fagria N K, Slaton N A, Baligar C, 2003 Nutrient management for improving loeland rice productivity and sustainability. *Advances in agronomy*, 80,64-153
- Forno D, Yoshida A, Asher C J, 1975. Zinc deficiency in rice. I. soil factor associated with the deficiency. *plant soil*. 42:537-550
- Gao X P, Zou C Q, Zhang F S, Van der Zee S E A T M, Hoffland E 2005. Tolerance to zinc deficiency in rice correlates with zinc uptake and translocation. *Plant and Soil*. 278, 253-261
- Jiang W, Struik P C, Van Keulen H, Zhao M, Jin L N, Zhao M, Stomph T J, 2008, Does increased Zn uptake enhance grain Zn mass concentration in rice? Submitted to *Annals of Applied Biology*.
- Marschner H, 1993. Zinc uptake from soil. Chap 5 in Robson A.D (ed) zinc in soil and plant. Kluter Academic Publishers, Dordrecht, pp 48-78.
- Singh M V, Abrol I P, 2000 Transformation and movement of zinc and alkali and their influence on the yield and uptake zinc by rice and wheat crop. *plant and soil*. 94:445-449.